

Raadvragen van het raadslid Kees van Wolfswinkel van de SGP, ingevolge artikel 42 van het Reglement van Orde van de gemeenteraad.

22 februari 2021

Onderwerp: Gevolgen vechtscheidingen

De vechtscheidingen zijn in het nieuws. In Nederland woonden de ouders van 727.000 kinderen niet meer bij elkaar. Deze aantallen golden voor 2017 en zullen op dit moment waarschijnlijk niet veel anders zijn. Jaarlijks gaan zo'n 70.000 stellen met minderjarige kinderen uit elkaar. In 10 tot 20% van de gevallen slagen ouders er niet in om na de scheiding een gezamenlijke vorm van ouderschap te realiseren, de zogenoemde 'complexe scheidingen'. 20 procent van de volwassen kinderen heeft na de scheiding geen contact meer met hun vader en 5 procent ziet hun moeder niet meer. Daarnaast speelt naar schatting bij 60 tot 70 procent van gezinnen die bij jeugdbescherming onder toezicht staan een vechtscheiding een rol. Het gaat dan om zeven- tot achtduizend ondertoezichtstellingen per jaar.

De gevolgen van deze scheidingen zijn enorm. Dit geldt betrokken ouders, maar vooral ook de vele kinderen, die hier de sociale en emotionele gevolgen van ervaren. Gevolgen die deze kinderen veelal nog zeer lange tijd met zich dragen. Een problematiek die naar de mening van de SGP blijvend de aandacht moet hebben.

Daarnaast blijkt uit onderzoek dat deze problematiek een fors beslag legt op de financiële budgetten voor de jeugdzorg. Alleen al voor de ondertoezichtstellingen wordt landelijk gesproken over een bedrag van 66 tot 88 miljoen euro per jaar, de overige kosten van jeugdzorg dan nog niet meegerekend.

Naast diverse lopende programma's op dit thema is recent door het Expertteam Ouderverstoting een rapport aangeboden aan de minister van Rechtsbescherming¹, waarin geconstateerd wordt dat jeugdzorginstellingen niet in staat zijn het tij te keren. Daarnaast worden in dit rapport diverse aanbevelingen gedaan om in het belang van de kinderen praktisch invulling te geven aan de aanpak rond deze problemen. Ook is in diverse media recent aandacht besteed aan deze problematiek, mede naar aanleiding van aanvullend onderzoek van het KRO-NCRV-programma Pointer naar de financiële gevolgen².

Daarbij komt ook de Edese wethouder Meijer aan het woord, waarin hij suggereert dat vechtende ouders zelf een deel van de kosten van deze jeugdhulp voor hun rekening moeten nemen. In een interview in het Reformatorisch Dagblad van 18 februari jl.³ licht hij dit verder toe, de problematiek verbindt hij daarbij aan de totale tekorten binnen de jeugdzorg.

De SGP vindt het terecht dat hier aandacht voor wordt gevraagd en dat wordt gezocht naar oplossingen om deze problematiek aan te pakken. Het landelijk beeld zoals hier geschetst zal in meer of mindere mate ook voor Ede van toepassing zijn. Eerder is daar onder andere door de SGP al aandacht voor gevraagd. Om zicht te krijgen op de huidige stand van zaken voor de gemeente Ede en mede gezien de suggesties die wethouder Meijer doet in de media heeft de SGP de volgende vragen aan het college van B&W.

¹ Zie voor het rapport [TK Beleidsreactie op het Adviesrapport Expertteam ouderverstoting-complexe omgangsproblematiek | Kamerstuk | Rijksoverheid.nl](#) en [Expertteam wil hardere aanpak vechtscheidingen, huidige systeem moet op de schop | KRO-NCRV \(kro-ncrv.nl\)](#)

² Zie daarvoor onder andere [Gemeenten pompen miljoenen in de aanpak van vechtscheidingen | KRO-NCRV \(kro-ncrv.nl\)](#) en ['Vechtscheidingen kosten gemeenten jaarlijks tientallen miljoenen euro's' | NOS](#)

³ Zie daarvoor [„Systeem jeugdzorg inefficiënt” \(rd.nl\)](#)

1. De hiervoor genoemde cijfers betreffen de landelijke situatie. Kunnen deze cijfers specifiek gemaakt worden voor de gemeente Ede? Zowel wat betreft het aantal kinderen dat te maken heeft met gescheiden ouders als het aantal ondertoezichtstellingen. In hoeveel situaties is ten aanzien van de ondertoezichtstellingen sprake is van complexe scheidingssituaties ofwel vechtscheidingen?
2. Welk bedrag aan kosten komt jaarlijks ten laste van het Edese budget voor jeugdzorg als gevolg van deze ondertoezichtstellingen vanwege complexe scheidingssituaties?
3. Welk bedrag aan overige kosten komt jaarlijks ten laste van de Edese gemeentebegroting om de problematiek rond complexe scheidingssituaties aan te pakken?

Door wethouder Meijer is de suggestie gedaan de kosten van deze hulpverlening bij ouders in rekening te brengen. Vanuit het principe 'de veroorzaker betaalt' lijkt dit een voor de hand liggende suggestie. Toch zijn hierbij nog wel een aantal kanttekeningen te plaatsen. Daarbij speelt de vraag of we als gemeente en samenleving ons voldoende inzetten om dergelijke situaties te voorkomen. Daarnaast zien we dat juist mensen in een scheidingssituatie het ook financieel vaak lastig hebben, zoals onder andere blijkt uit ervaringen inzake de schuldhulpverlening.

4. Deelt het college de suggestie van wethouder Meijer om de kosten van de hulpverlening als gevolg van vechtscheidingen ten laste van de ouders te brengen? En zo ja, welke acties gaat het college ondernemen om dit te realiseren?
5. Is het college zich bewust dat hier meer aspecten een rol spelen? Op welke wijze denkt het college om te gaan met situaties waarin ouders financieel in een kritische situatie zitten?

Naast deze suggestie voor repressieve maatregelen hecht de SGP sterk aan preventieve maatregelen om deze echtscheidingsproblematiek zoveel als mogelijk te voorkomen. Een aantal jaren geleden is op vragen van de SGP al aangegeven dat vormen van huwelijkstrainingen en mediation onder de aandacht van hulpverleners gebracht zou worden. Daarnaast is in 2018 met de behandeling van de programmabegroting 2019 – 2022 op van vragen van de ChristenUnie toegezegd dat meer focus aangebracht zou worden in de diverse programma's. Ook is toen toegezegd contact op te nemen met de familierechter om maatregelen beter op elkaar af te stemmen.

6. Is bekend in hoeverre, al dan niet na doorverwijzing door hulpverleners, gebruik gemaakt wordt van het preventieve aanbod van onder andere trainingen en mediation? Zo ja, welke cijfers kunnen daarbij aangegeven worden?
7. Welke extra inspanningen heeft het college de achterliggende jaren geleverd om het (preventieve) aanbod van de diverse programma's verder vorm te geven en daar focus in aan te brengen? Welke resultaten heeft dat opgeleverd?
8. Welk bedrag aan kosten ten behoeve van dit preventieve aanbod komt jaarlijks ten laste van de gemeentebegroting?
9. Is conform de toezegging uit 2018, naast het door de wethouder in het Reformatorisch Dagblad genoemde experiment, al eerder actie ondernomen om afstemming tussen de diverse partijen te bevorderen? Zo ja, welke?
10. Is het college met de SGP van mening dat extra inzet op dit preventieve aanbod mogelijk kan bijdragen aan het voorkomen van (complexe) scheidingssituaties en daarmee kan bijdragen aan het welbevinden van kinderen en aan het terugdringen van de kosten voor jeugdzorg? En zo ja, is het college bereid daarvoor de komende programmabegroting extra middelen voor vrij te maken?

Verzocht wordt deze vragen binnen de gestelde termijn van 30 dagen te beantwoorden.

Kees van Wolfswinkel (SGP)